

עת"א 26445/03/15 - איברהים סכסכ נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 26445-03-15 סכסכ(עציר) נ' שרות בתי הסוהר
בפני כב' השופטת דניאלה שריזלי
העותר
איברהים סכסכ (עציר)
נגד
המשיבים
1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר
2. מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ העותר - עו"ד מחמוד נעאמנה

ב"כ המשיבים - עו"ד אילן רזניק

העותר הובא על-ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לפני עתירת אסיר, בגדרה הוא עותר להורות לשב"ס שלא להמיר את מקום מאסרו מבימ"ר תל-אביב לכלא "דקל", אלא, להעבירו, במידה ויש צורך בכך, לבית הסוהר "איילון" או אחד מבתי הסוהר במחוז מרכז.

מדובר בעותר בן 20, אשר זה לו מאסרו הראשון.

העותר עצור היה בגין כתב האישום שהוגש נגדו, אולם שוחרר לאחר מספר חודשים. בתאריך 19.2.15 נגזר דינו ל- 18 חודשי מאסר בפועל, בניכוי תקופת המעצר, כך שנותרו לריצוי נכון להיום כ- 12 חודשי מאסר.

בתאריך 12.3.15 הובא עניינו של העותר בפני ועדת מיון בשב"ס, על-פי סיכום הדיון בועדת המיון, הוצע לעותר למינו, בהתאם לנתונים ועובדות ידועות באשר לקיום סכסוכים ויריבים בתוך הכלא ומחוצה לו, באחד מבתי הכלא "צלמון", "דקל" או "אלה". בחוות הדעת המסכמת של ועדת המיון, נאמר כי העותר העדיף את כלא "דקל", אלא שמלכתחילה הוא מלין על האפשרויות שהוצעו לו, משום שהוא מעדיף להישאר באזור המרכז מסיבות טבעיות, וגם שלל את שיוכו הכנופייתי.

נימוקים אלה גם עומדים בבסיס העתירה שהגיש עורך הדין מחמוד נעאמנה. לדברי עוה"ד נעאמנה, בנימוקי העתירה, וגם בטיעונים היום, יש לתת משקל לעובדה שמדובר באדם צעיר מאוד, שזה מאסרו הראשון, מצבה הכלכלי הקשה של המשפחה, העובדה שבני המשפחה מתגוררים ביפו, והמרחק לכלא "דקל" יכביד עליהם לבקרו. בנוסף, ביקש עורך הדין נעאמנה לתת משקל לבעיות רפואיות שסובל מהן העותר, שמקורן בתאונת דרכים קשה שעבר, ובגין הוא נזקק לבדיקות וטיפולים, שסביר כי יתבצעו באזור המרכז.

בשל כל אלה, טוען ב"כ העותר כי החלטת שב"ס למיין את העותר לכלא "דקל", היא בלתי סבירה ומצדיקה את התערבות בית המשפט.

ב"כ המשיבים מבקש לדחות את העתירה. ראש וראשון, הוא מפנה להנחיות ולכללים מכוחם פועלים הגורמים המוסמכים בשב"ס, אשר ממיינים את האסירים ומשבצים אותם בהתאם לצרכים המנהליים, לרבות תפוסה בבתי הכלא, אך בעיקר לפי שלומם וביטחונם האישי של האסירים. ב"כ המשיבים הצביע על כך שמדובר בשיבוץ ראשון למי שנשפט זה עתה, ואזי התערבות בית המשפט בהחלטת הגורמים המוסמכים בשב"ס תיעשה רק כאשר מוכח חוסר סבירות קיצונית בהחלטה שהתקבלה.

לתמיכת טיעונו, הציג בפני נציג שב"ס את חוות הדעת של ועדת המיין, בדיקות רפואיות שנערכו בשב"ס לעותר, ואשר בהן קבע רופא שב"ס שמצבו הכלכלי של העותר סביר, שהוא מתלונן על כאבים בברך ימין, ונטען כי כל בעיה רפואית מסוג זה, ניתן יהיה לטפל בה גם במסגרת בית סוהר "דקל". בכל הנוגע לביקורי המשפחה, נטען כי עד כה נרשמו ביקורים דלילים בלבד, ומכל מקום, מרחק הנסיעה מאזור המרכז לאזור באר שבע, איננו מצדיק התערבות בית המשפט.

שקלתי העתירה וטיעוני הצדדים. נקודת המוצא היא שככלל ועל-פי העיקרון המקובל בעניין שיבוץ אסירים לבית כלא כזה או אחר, אין לאסיר זכות קנויה לגבי שהותו בבית כלא אחד או משנהו. החלטת הגורמים המוסמכים להעביר אסיר מבית מעצר שבו הוא שוהה, לבית סוהר אחר, איננה נחשבת על-פי הפסיקה פגיעה בזכות יסוד. הדברים נקבעו לא אחת על-ידי בית המשפט העליון (כגון רע"ב 1004/12).

הדעת נותנת כי שיבוצם של אסירים לבתי כלא מצוי בתחום הסמכות המנהלית-ארגונית של הגורמים המוסמכים בשב"ס, ואם לא הוכיח העותר כי נפלה שגגה ממשית בשיקול הדעת, או, כי ההחלטה הייתה בלתי סבירה ביותר, או שהייתה נגועה בשיקולים זדוניים, שרירותיים, הרי שדין העתירה להידחות.

המסמכים המונחים לפניי, מורים כי מדובר בשיבוצו הראשוני של העותר, אשר מתבצע זמן קצר בלבד לאחר שנשפט ונגזר דינו. הדעת נותנת כי לא ניתן להותירו לעת הזאת כלוא בבית המעצר. ועדת המיין נימקה את שיבוצו של העותר בכלא "דקל", לאחר שהתרשמה כי שיבוצו בכלא באזור המרכז, כפי שביקש, עשויה להטיל צל ואף לפגוע בביטחונו ובשלומו שלו ו/או של אחרים שאיתם יש לו סכסוך. השיקולים הללו מגובים במידע מודיעיני.

בשל כל אלה, אינני רואה חוסר סבירות משמעותי, אם בכלל, בהחלטת ועדת המיון.

אשר על כן, דין העתירה להידחות.

לסיום אוסיף: נוכח המלצת ועדת המיון שגורמי הטיפול בכלא "דקל" ינסו לגייס את העותר לתהליך טיפולי משמעותי, בניסיון להפחית מהסיכון שבחזרתו למעצר נוסף, אני מצרפת המלצתי לעשות כן.

ניתנה והודעה היום ו' ניסן תשע"ה, 26/03/2015 במעמד הנוכחים.

דניאלה שריזלי, שופטת

הוקלד על ידי כנרת גולן